

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 9Csp/185/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817213803
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Gešvantnerová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3817213803.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom JUDr. Beatou Gešvantnerovou v právnej veci žalobcu: SMSCREDITS s.r.o., IČO: 44 769 911, so sídlom Dlhá 95C, 010 09 Žilina, zast. HRONČEK & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, IČO: 47 248 327, so sídlom Národná 10, 010 01 Žilina, proti žalovanému: E. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX, XXX XX H. W. U., o zaplatenie istiny vo výške 280 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 280 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 280 eur od 4.12.2014 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd určuje, že podmienka v bode 14 zmluvných podmienok Zmluvy o pôžičke uzavretej medzi veriteľom: River Euro, s.r.o., ul. Dlhá 95C, Žilina IČO: 44 769 911, teraz SMSCREDITS s.r.o., ul. Dlhá 95C, Žilina, IČO: 44 769 911 a dlžníkom: E. G., v znení: Prípadné spory alebo sporné nároky na základe Zmluvy o pôžičke alebo v súvislosti s ňou, vrátane zmluvných podmienok a vrátane otázok ukončenia zmluvy o pôžičke alebo jej neplatnosti budú riešené na rozhodcovskom súde. Rozhodcovská doložka: Všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Rozhodcovským súdom v Bratislave, s.r.o. zriadeným Sdružením rozhodcu so sídlom v Brne, Ventúrska 14, 811 01 Bratislava, IČO: 35 927 283, zapísaným v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro., vložka č.: 35387/B (ďalej len „rozhodcovský súd“), ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde, rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ žalobca podá žalobu o rozhodnutie sporu, ktorý vznikne z tejto zmluvy, na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovacia podmienku tejto rozhodcovskej doložky, ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu, je neprijateľnou podmienkou.

III. Vo zvyšnej časti protinávrh žalovanej súd zamietá.

IV. Žalobcovi súd priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% od žalovanej.

V. Žalovanej súd náhradu trov konania od žalobcu nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 280,- EUR s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že na základe žiadosti žalovaného došlo medzi žalobcom (ešte pod predchádzajúcim obchodným menom River Euro, s.r.o.) a žalovanou dňa 19.11.2014 k uzavretiu zmluvy o pôžičke číslo XXXXXX/XX.XX.XXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému peňažnú pôžičku v sume 280,-EUR so splatnosťou 15 dní odo dňa poskytnutia pôžičky. Žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť riadne a v dohodnutej lehote splatnosti. K uzatvoreniu zmluvy došlo prostredníctvom krátkych textových SMS správ zaslaných z telefónneho čísla žalovaného. Zmluva bola žalovanému sprístupnená a uložená v jeho klientskom účte, ktorý umožňuje trvalé zachytenie obsahu právneho úkonu a má povahu trvanlivého média, a teda zmluva bola uzatvorená písomne prostriedkami diaľkovej komunikácie. Žalovaný svoj dlh napriek viacerým výzvam a upomienkam dobrovoľne nespĺnil a so zaplatením splatnej pôžičky ako aj odplaty sa dostal do omeškania, ktoré stále trvá. Žalobca požaduje popri zaplatení dlžnej sumy 280,-EUR aj úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne. Dlžná suma teda pozostáva z neuhradenej sumy poskytnutej pôžičky 280,-EUR a nároku na úrok z omeškania.

2. Súd vydal vo veci platobný rozkaz, zo dňa 20.12.2017, ktorým zaviazal žalovanú, aby žalobcovi zaplatila dlžnú sumu s príslušenstvom a nahradila trovy konania. Platobný rozkaz súd zrušil uznesením z 20.2.2018, žalovaná podala odpor, v ktorom namietala, že poplatok za správu pôžičky je neprijateľná podmienka, zmluva je neplatná a žalobca si nemôže uplatňovať zaplatenie istiny.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie. Žalobca svoju neúčast' vopred ospravedlnil, žalovaná bola na pojednávaní zastúpená splnomocneným zástupcom, ktorý predložil na pojednávaní splnomocnenie a podal protinávrh, ktorým sa domáhal, aby súd určil, že bod 5 zmluvných podmienok - poplatok za za správu pôžičky je neprijateľnou podmienkou, aby súd určil podmienku uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy a bod 14 zmluvy v ktorom sa strany dohodli, že všetky spory sa budú viesť na rozhodcovskom súde za neprijateľnú podmienku.

4. Súd vykonal dokazovanie týmito listinami: Zmluva o pôžičke č. XXXXXX/XX.XX.XXXX, zmluvné podmienky žalobcu č. I. 6, detail obratu č. I. 13, výpis z Obchodného registra SR týkajúci sa žalobcu.

5. Súd uznesením 9Csp 185/2017 z 5.10.2018 rozhodol o nepripustení zastúpenia žalovanej s poukazom na to, že zákon v § 89 ods. 2 CSP dáva súdu možnosť rozhodnúť o nepripustení zastúpenia strany sporu, ak osoba, ktorú strana splnomocnila na zastúpenie v konaní, vystupuje súčasne vo viacerých konaniach. Súd preto po tom, ako zistil, že zástupca žalobcu vystupuje aj v inom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 16Csp/147/2017, kde zastupuje na základe plnej moci iný subjekt rozhodol o nepripustení tohto zastúpenia. Žalovanú v tomto uznesení poučil, že jej nič nebráni v tom, aby na zastupovanie v predmetnom konaní splnomocnila advokáta, Centrum právnej pomoci (ak spĺňa podmienky na poskytnutie právnej pomoci) alebo akúkoľvek inú fyzickú osobu spôsobilú na právne úkony, ktorá nevystupuje ako splnomocnený zástupca niektorej zo strán sporu v konaní pred súdom.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení z 20.3.2018 uviedol že žalovaná sa domáhala určenia neplatnosti zmluvy a ako neprijateľné zmluvné podmienky uviedla žalovaná ustanovenie zmluvy o poplatku za správu pôžičky prípadne za predĺženie lehoty splatnosti pôžičky. Tieto nároky podľa nej nemajú oporu v zákone. Žalobca tým, že si od spotrebiteľov neuplatňuje úroky ale jednorazový poplatok za správu, obchádza zákon, a preto by zmluva mala byť celá neplatná. Ako druhý dôvod, pre ktorý by mala byť Zmluva o pôžičke vyhlásená za neplatnú, je podľa žalovanej skutočnosť, že neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o pôžičke tvorí Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorú tiež považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko túto dohodu uzatvorila prostredníctvom nekalej obchodnej praktiky žalobcu, keď jej bola predložená na podpis niekde pri aute kuriéra, bez toho aby si dohodu mohla prečítať a aby čo i len trochu tušila, že takúto dohodu vôbec podpisuje. Dôkazom o nekalých obchodných praktikách, ktoré používa žalobca pri uzatváraní zmlúv o pôžičkách je podľa nej aj tá skutočnosť, že žalobca si v žalobe uplatňuje len úhradu istiny a neuplatňuje si aj úhradu poplatku za správu pôžičky. Žalobca poukázal že v prípadoch, kedy by akákoľvek spotrebiteľská zmluva obsahovala takú zmluvnú podmienku, ktorá by mala charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky, bola by neplatná len táto zmluvná podmienka, pričom táto neplatnosť konkrétnej zmluvnej podmienky by nespôsobilá neplatnosť zmluvy ako celku. Aktívnym konaním samotnej žalobkyne došlo k uzatvoreniu Zmluvy o pôžičke, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej sumu v dohodnutej výške. Aby mohla byť fyzická osoba zaregistrovaná ako klient spoločnosti - žalobcu, musí spĺňať určité podmienky, ktoré posudzuje žalobca, resp. jeho zamestnanci. Vždy bolo v

záujme žalobcu poskytovať svoje peňažné prostriedky len osobám, ktoré ich budú schopné v budúcnosti reálne vrátiť, preto žalovaný v rámci svojich štandardných postupov posudzoval bonitu žalobcu, tak ako je tomu pri všetkých žiadateľoch o registráciu. Žalobca týmto plní svoju povinnosť v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a žalobca v týchto procesoch postupuje s potrebnou odbornou starostlivosťou. Ak by žalovaná podmienky registrácie nespĺnila, žalobca by jej žiadosť o registráciu zamietol a v takom prípade by žalovaná nemohla čerpať žiadne pôžičky od žalobcu. Po úspešnej (schválenej) registrácii žalovanej bola zásielka so všetkými príslušnými dokumentami (vzorová zmluva o pôžičke, zmluvné podmienky v ich aktuálnom platnom znení, karta klienta a iné) doručovaná kuriérskou spoločnosťou DPD do vlastných rúk žalobcu. Túto skutočnosť žalovaná potvrdila aj vo svojom odpore, kde uvádzala, že pri aute kuriéra podpísala dokumenty, o. i. aj Dohodu o zrážkach zo mzdy. Totožnosť žalobkyne bola overená prostredníctvom kuriéra, ktorý zásielku doručoval za spoločnosť DPD. Žalovaná pri prevzatí týchto dokumentov overila svoje údaje, ktoré zadala pri registrácii v dokumentoch, okrem iných tiež svoje telefónne číslo, ktoré je spárované s jedinečným klientskym číslom (číslo na karte klienta), ktoré poznal len žiadateľ o pôžičku (teda žalobkyňa), a následne potvrdila prebratie zásielky a odsúhlasenie týchto údajov svojim vlastnoručným podpisom. Žalobca súčasne sprístupnil dokumenty v osobnom účte klienta na internetovej stránke www.smscredits.sk, do ktorého sa mohla klientka prihlásiť na základe prideleného klientskeho čísla a svojho telefónneho čísla. Akékoľvek žiadosti o pôžičku mohla žalovaná účinne urobiť len pri spojení dvoch identifikátorov jej osoby, a to je telefónneho čísla a klientskeho čísla. Potrebné údaje pre prihlásenie do klientskeho konta a pre zaslanie žiadosti o pôžičku vedela iba klientka. Samotná žiadosť o pôžičku sa zasielala formou SMS správy z registrovaného telefónneho čísla s uvedením čísla karty klienta (klientskeho čísla, ktoré je jedinečné a je spárované so zaregistrovaným telefónnym číslom, ktorého správnosť prekontroloval a potvrdil žalobca vlastnoručným podpisom, čím sa považuje za riadne identifikovaného), počtu dní, na ktoré sa žiada pôžička poskytnúť a výšky pôžičky, alebo prihlásením sa do osobného klientskeho profilu na internetovej stránke spoločnosti. Po doručení žiadosti o pôžičku bol kontaktovaný registrovaný klient (žalovaná) zaslaním SMS správy na registrované telefónne číslo s „Ponukou“, ktorá vždy obsahuje informáciu o maximálnej sume, ktorá môže byť klientovi poskytnutá (ak môže byť poskytnutá suma vo výške sumy požadovanej klientom, tak je v Ponuke uvedená táto suma, ak na základe výsledkov posúdenia bonity spoločnosť vyhodnotí, že požadovanú sumu klientovi poskytnúť nemôže, zašle ponuku na nižšiu sumu), informácia o splatnosti pôžičky, a akú sumu celkom (vrátane dohodnutej odplaty) musí vrátiť. Zároveň jej bol v jej osobnom klientskom účte sprístupnený Návrh zmluvy o pôžičke. Žalovaná na znak súhlasu s týmto návrhom (Ponukou) a podmienkami zmluvy o pôžičke, odoslala spoločnosti akceptačnú SMS (ďalej len „Akceptačná SMS“). Zmluva o pôžičke bola platne uzavretá až okamihom dôjdenia Akceptačnej SMS klienta (žalobkyne) spoločnosti (žalovanému), kedy nadobudla platnosť, účinnosť nadobudla v deň, v ktorý boli peňažné prostriedky pôžičky pripísané v prospech bankového účtu klienta (žalobkyne). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pôžičke sú práve „Zmluvné podmienky spoločnosti River Euro, s.r.o., pre krátkodobé peňažné pôžičky dojednané prostredníctvom internetu a textových správ SMS“ účinné od 22.09.2014, ktoré boli žalovanej doručené do jeho vlastných rúk (po úspešnej registrácii). Žalovaná vo svojom odpore uvádza, že žalobca v Zmluve o pôžičke v rozpore so zákonom namiesto úrokov uplatňuje poplatok za správu. Dojednanie o odplate za poskytnutie úveru vyjadrený pevnou sumou sa nemôže považovať za obchádzanie zákona. Žalobca sa rozhodol, že bude pôžičky pre svojich klientov poskytovať bezúročne, čo však nevyplýva z toho, že by zmluvy o pôžičke neobsahovali zákonom požadované náležitosti. Túto skutočnosť, a teda, že žalobca bude poskytovať pôžičky bezúročne, si žalobca upravil v zmluvných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou každej zmluvy o pôžičke, ako sme uviedli aj vyššie. Všetky peňažné prostriedky, ktoré boli poskytnuté žalovanej, jej boli poskytnuté bezúročne, čo však neznamená, že by boli poskytované bezodplatne. Odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe uzatvorených zmlúv o pôžičkách totiž predstavuje práve dohodnutý jednorazový poplatok, ktorého výška bola dohodnutá v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi platnými v čase uzatvorenia jednotlivých pôžičiek. Zákon túto formu odplaty za poskytnutie nevyklucuje ani nezakazuje. Naopak ide o odplatu, na ktorú má žalobca nárok v zmysle ust. §1 a §1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., kde je výslovne v § 1 ods. 1 veta prvá uvedené, že „Odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov.“ S výškou tejto odplaty bola žalovaná oboznámená pri uzatváraní zmluvy o pôžičke, rovnako ich mala presne vypočítané v zmluvných podmienkach, a dopredu presne vedela sumu, akú je povinná žalovanému

vrátiť. Žalobca výšku odplaty, ktorú za poskytnutie pôžičky požaduje zaplatiť spolu s istinou pôžičky uviedol spotrebiteľovi, klientovi vždy v samostatnej SMS správe cez ktorú sa zmluva uzatvárala. Túto SMS správu s ponukou a informáciou o celkovej sume, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vždy klient - spotrebiteľ vedome a potvrdil zaslaním spätnej SMS správy s textom „ANO suhlasim“. Poplatok za poskytnutie pôžičky bol súdmi posúdený ako platne a individuálne dojednaný a výšku odplaty dojednanej na základe zmluvných podmienok súdy považujú za primeranú. Napríklad v rozsudku OS Galanta, spis. zn. 35C/456/2015 zo dňa 11.1.2016 súd vyjadril právny názor, že „odporca bol povinný úver splatiť spolu s odplatou za poskytnutie pôžičky“, „výška odplaty je určená individuálne v závislosti od výšky úveru, doby splatnosti, je uvedená na internetovej stránke veriteľa“, „podľa názoru súdu jednorazová odplata v sume 39,74 Eur je primeraným navýšením spotrebiteľského úveru, pretože nejde o žiadne opakujúce sa plnenie, úver je inak bezúročný, úver je poskytovaný takmer okamžite bez iných zabezpečovacích prostriedkov“. Rovnako žalobca poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica, spis. zn. 4C/271/2015 zo dňa 16.09.2015, v ktorom súd zaviazal odporcu na zaplatenie dlžnej sumy pozostávajúcej zo sumy pôžičky a odplaty, a rovnako priznal navrhovateľovi aj zmluvnú pokutu, ktorá bola dohodnutá medzi účastníkmi, a to v súlade so zmluvnými podmienkami. Rovnako aj na rozsudok Okresného súdu Prešov, spis. zn. 15C/120/2015 zo dňa 13.08.2015, v ktorom súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie istiny pôžičky a odplaty za poskytnutie pôžičky. Jedinou formou odplaty požadovanej žalobcom za poskytnuté finančné prostriedky bol vždy jednorazový poplatok, ktorý pokrýval jednak reálne náklady žalobcu spojené s poskytnutím pôžičky (niekoľko sms správ, ktoré sú pre uzatvorenie zmluvy nevyhnutné, náklady na zamestnancov, ktorí tieto činnosti zabezpečujú - komunikácia, správa zmlúv, kontrola bonity, náklady na bankové prevody a iné so službou žalobcu spojené) a jednak tvoril odplatu za poskytnutie pôžičky. Keďže poskytovanie finančných prostriedkov žalobca vykonával ako svoju podnikateľskú činnosť, je zrejmé, že ju vykonával za účelom dosiahnutia zisku. Výšku poplatkov požadoval v primeranej výške a to s ohľadom na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov, spôsob poskytnutia pôžičky a lehotu splatnosti. Práve poskytovanie krátkodobých pôžičiek sa vyznačuje vyššou mierou rizikovosti. Žalobca peňažné prostriedky poskytoval po prijatí žiadosti od žalovanej (len na základe jej žiadosti) a to takmer obratom. Odplata požadovaná žalovaným za poskytnutie finančných prostriedkov s ohľadom na všetky okolnosti ich poskytnutia a mieru rizika s tým spojenú je podľa žalobcu plne primeraná a zákonom prípustná. Toto ustanovenie nemôže byť považované za neprijateľnú zmluvnú podmienku alebo nekalú obchodnú praktiku, ako to uvádza žalovaná vo svojom odpore. Rovnako tiež poplatok za predĺženie lehoty splatnosti pôžičky hradí klient na základe svojho slobodného rozhodnutia, smerujúceho k tomu, aby bola splatnosť pôžičky predĺžená. Žalobca nemá ani nemal záujem spotrebiteľov nijako zavádzať, spotrebiteľa, ktorý žiadal o pôžičku vopred presne informoval akú sumu mu titulom pôžičky poskytne a akú sumu požaduje vrátiť. Presná výška odmeny za poskytnutie pôžičky je tiež vždy uvedená v bode 1 tej ktorej konkrétnej Zmluvy o pôžičke. Neoddeliteľnou prílohou všetkých jednotlivých zmlúv, a teda aj Zmluvy o pôžičke, sú zmluvné podmienky spoločnosti SMS CREDITS s.r.o., v ktorých sú tieto požadované náležitosti obsiahnuté za predpokladu, že nie sú tieto informácie obsiahnuté priamo v texte jednotlivých zmlúv o pôžičke. V tejto súvislosti odkazuje žalobca na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 7Csp/2/2016-37 zo dňa 15.08.2016, ktoré sa týka priamo zmlúv uzatváraných spoločnosťou SMS CREDITS s.r.o., v odôvodnení ktorého súd konštatuje, že aj podmienky, ktoré spotrebiteľská zmluva priamo neupravuje vo svojich ustanoveniach, sú upravené v zmluvných podmienkach veriteľa, ktoré sú nedielnou súčasťou predmetných zmlúv o pôžičke a teda ak sú

tieto údaje uvedené v týchto zmluvných podmienkach veriteľa (spoločnosti SMS CREDITS s.r.o.) platí, že sú obsiahnuté v zmluve o pôžičke. Súd v odôvodnení tohto rozhodnutia tiež uviedol, že keď boli dokumenty, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o pôžičke doručené do vlastných rúk žiadateľovi o pôžičku, má sa za to, že sa s nimi riadne oboznámil. Poukázal na Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 č.k. C-42/15 podľa ktorého zmluva o úvere nemusí byť uzatvorená ako jediný dokument a za jej súčasť sa považujú aj iné dokumenty, na ktoré zmluva odkazuje (v tomto prípade sú to zmluvné podmienky spoločnosti SMS CREDITS s.r.o.). Aj napriek tomu, že na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, má žalobca nárok aj na zaplatenie odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov, ktorú žalovaná tiež neuhradila, žalobca sa rozhodol, že túto odplatu požadovať od žalovanej nebude, a v Návrhu na vydanie platobného rozkazu si uplatnil len zaplatenie istiny pohľadávky, t.j. sumy predstavujúcej neuhradenú sumu poskytnutej pôžičky. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovanej týkajúce sa Dohody o zrážkach zo mzdy, v tejto súvislosti uviedol: Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, ktorú uzatvorila žalovaná so žalobcom bola uzatvorená na diaľku prostredníctvom kuriérskej spoločnosti, ktorá za žalobcu doručila dve vyhotovenia Dohody o

zrážkach zo mzdy a z iných príjmov žalovanej spolu s ďalšími dokumentmi ku vzniku rámcového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Kuriér pri tomto doručovaní postupuje podľa žalovaným stanoveného manuálu pre doručovanie jeho zásielok. Toto sa týka i postupu podpisovania doručovaných dokladov a teda aj predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. Uzatvorenie Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov nebolo podmienkou pre registráciu žalovanej ako klienta žalobcu, ani pre vznik ďalších právnych vzťahov medzi nimi. Predmetom tejto Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov je zabezpečenie zmluvných vzťahov zo zmlúv o pôžičkách, ktoré vznikajú medzi žalobcom a jeho klientami na základe rámcového vzťahu zo zmluvy o registrácii. Práve na jej základe boli všetky jednotlivé zmluvy o poskytnutí peňažných prostriedkov uzatvorené. Žalovaná vo svojej žalobe tvrdí, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená ako samostatný dokument (Príloha č. 1 k Zmluve o pôžičke), a teda individuálne. Pre úplnosť poukazuje žalobca na ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka podľa ktorého „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.“ Napriek tomu však nie je dôvod považovať dohodu o zrážkach zo mzdy za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ale zákonom dovolený zabezpečovací inštitút. Dohoda o zrážkach zo mzdy je samostatným dokumentom, nie súčasťou zmluvy o poskytnutí peňažných prostriedkov. Túto žalovaná podpísala a uzavrela ako samostatný dokument. Žalobca dohodu o zrážkach zo mzdy vyhotovuje ako samostatný dokument z dôvodu, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť, či ju uzavrie alebo nie. Uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy nie je podmienkou pre uzavretie samotnej Zmluvy o poskytnutí peňažných prostriedkov. Ide pritom o zákonný inštitút upravený v ust. § 551 Občianskeho zákonníka, ktorý umožňuje veriteľovi zabezpečiť jeho pohľadávku a to práve pre prípad, kedy dlžník riadne nesplní svoju zmluvnú povinnosť vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky riadne a včas. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou v súlade s platnými právnymi predpismi a obsahuje zákonom požadované náležitosti a má zákonom predpísanú formu. Bola dojednaná individuálne. Jej účelom je jednoznačne zabezpečenie pohľadávok zo zmlúv o pôžičkách, ktoré žalobca a žalovaný uzavreli na základe zmluvy o registrácii, ktorá ma charakter rámcového právneho vzťahu. Poukázal na uznesenie Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 7Csp/2/2016 zo dňa 15.08.2016, v ktorom súd v obdobnom prípade, kedy predmetom konania bola rovnako dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená spoločnosťou SMSCEDETS s.r.o. a jej klientom ako dlžníkom, uviedol, že „Čo sa týka tvrdenia žalovanej, že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 30.10.2013 nebola s ním ako spotrebiteľom osobitne, individuálne dojednaná, súd mal za preukázané, že nedielnou súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. xx je príloha č. 1, ktorou je Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzatvorená v súlade s § 551 Občianskeho zákonníka. Predmetná Dohoda o zrážkach zo mzdy nie je zakomponovaná priamo v spotrebiteľskej zmluve, ale je jej samostatnou prílohou, a teda nemožno akceptovať tvrdenie žalobcu, že sa nemohol dostatočne oboznámiť s ustanoveniami dohody o zrážkach zo mzdy, a teda prejavil tak svoju slobodnú vôľu ohľadom súhlasu, resp. nesúhlasu s dohodou o zrážkach zo mzdy. Z predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že žalobca súhlasil svojim podpisom, že v prípade porušovania Zmluvných podmienok má žalovaný ako veriteľ právo predložiť zamestnávateľovi dlžníka alebo platiteľovi iných príjmov Dohodu o zrážkach zo mzdy a požiadať ho o vykonávanie zrážok zo mzdy v prospech žalovaného ako veriteľa až do úplného uspokojenia pohľadávky. Argument žalobcu, že zabezpečenie záväzku vopred uzavretou dohodou o zrážkach mzdy je neprimeranou požiadavkou žalovaného ako veriteľa, teda nie je podľa názoru súdu dôvodný.“ Žalobca sa pri jednaní so svojimi klientmi, ktorým poskytuje tzv. „krátkodobé pôžičky“, snaží vždy jednať s odbornou starostlivosťou, vo vzťahu ku klientom vystupuje ústretovo a snaží sa o vysvetlenie, resp. vyriešenie akéhokoľvek problému vzniknutého zo záväzkovo-právneho vzťahu. Žalobca nemá žiadny záujem zavádzať spotrebiteľa používaním takých podmienok, ktoré sú v rozpore s právnym poriadkom SR. Žalobca podmienky zmluvy vždy spotrebiteľovi vopred oznámil a spotrebiteľ tak presne vedel za akých podmienok mu budú peňažné prostriedky poskytnuté. Okrem toho práve žalovaná si zvolila spôsob čerpania finančných služieb prostredníctvom diaľkových prostriedkov. Žalobca má za to, že pri uzatváraní Zmluvy o pôžičke XXXXXX/XX.XX.XX zo dňa 19.11.2014 so žalovanou postupoval v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z., v súlade so zákonom č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov prostriedkami diaľkovej komunikácie, ako i v súlade s ostatnými príslušnými právnymi predpismi a obsahuje všetky zákonom stanovené a požadované náležitosti. Dohodu o zrážkach zo mzdy ako dvojstranný právny úkon žalobca predkladá žalovanému.

Žalovaný má možnosť podpísať, resp. nepodpísať dohodu o zrážkach zo mzdy. Dohoda o zrážkach zo mzdy je samostatným dokumentom, na samostatnej listine. V podaní z 9.8.2018 doplnil, že poplatok za vedenie správy pôžičky nie je v rozpore so zákonom, tak ako je uvedené vo vyjadrení zo dňa 08.06.2018. Zákondarca odplatu vo forme poplatku pripúšťa, a to v zákone č. 87/1995 Z. z. Nariadenie vlády, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (§1 ods. 1 zákona č. 87/1995 Z. z.).

7. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný taký skutkový stav, ako ho tvrdil žalobca a čiastočne i žalovaná. Žalovaná vzniesla podaním z 6.11.2018 námietku premlčania nároku.

8. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, účastníkmi spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

9. Podľa § 1 ods. 3 písm. l zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

10. Podľa § 2 písm. a), c) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) am) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

11. Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2, 9 a 10, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

12. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

13. Podľa § 2 písm. c) a d) zákona č. 266/2005 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku a spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzatváraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

14. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania.

15. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

16. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17. Na základe vykonaného dokazovania vo vzťahu k žalobe žalobcu, dospel súd v prvom rade k záveru, že v prípade právneho vzťahu medzi stranami sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú podľa zákona č. 266/2005 Z.z. Nešlo o zmluvu o pôžičke, pretože zo Zmluvy vznikol veriteľovi záväzok poskytnúť dlžníkovi úver za dohodnutých podmienok a Zmluva teda nevznikla ako reálny kontrakt

odovzdaním požičaných peňazí odporcovi. Úverová zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je zároveň spotrebiteľskou zmluvou (s prihliadnutím na povahu účastníkov, obsah zmluvy a vopred pripravený text zmluvy na predtlačnom formulári) a preto na vzťah medzi veriteľom (žalobca) a dlžníkom (žalovaný) je potrebné aplikovať ustanovenia tzv. spotrebiteľského práva, t.j. predovšetkým § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. sa na zmluvný vzťah medzi navrhovateľom a odporcom vzťahujú aj ustanovenia § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2, 9 a 10, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 zákona č. 129/2010 Z.z..

18. Žalobca sa domáhal zaplatenia istiny poskytnutého úveru, t.j. sumy 250,-EUR. Súd mal na z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalovanej bola na jej účet prevedená istina 280 eur 19.11.2014. Súd sa zaoberal námietkou premlčania a zistil, že námietka nie je dôvodná. Podľa bode 2 zmluvy mala vrátiť žalovaná pôžičku do 15 dní od poskytnutia tejto sumy, teda do 4.12.2014, kedy bola teda splatná pôžička. Premlčacia doba v tomto prípade by uplynula 4.12.2017, žaloba však bola podaná 24.11.2017, teda nárok nie je premlčaný. Žalovaná doposiaľ žalobcovi nič neuhradila. Súd ju preto zaviazal na zaplatenie sumy 280,-EUR. Žalovaná sa zároveň dostala do omeškania, keďže uvedenú sumu bola povinný uhradiť žalobcovi do 4.12.2014. Súd teda zaviazal žalovanú, aby žalobcovi zároveň uhradila úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 280,- EUR od 4.12.2014 do zaplatenia.

19. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah

20. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 4 OZ, účinného v čase uzatvorenia zmlúv o úvere za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

22. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. Podľa § 137 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

24. Podľa § 298 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

25. Podľa § 298 ods. 2 CSP ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

26. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel v prvom rade k záveru, ako je vyššie uvedené, že zmluva o úvere, uzavretá medzi žalobcom a žalovanou je spotrebiteľskou zmluvou (s prihliadnutím na povahu účastníkov (žalovaný konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti - poskytovanie spotrebiteľských úverov) a tiež s prihliadnutím na obsah zmluvy a vopred pripravený text zmluvy na predtlačnom formulári. Preto na vzťah medzi veriteľom (žalovaný) a dlžníkom (žalobkyňa) je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. a preto musí spĺňať náležitosti ustanovené týmto zákonom.

27. Podľa § 147 CSP ods. 1 žalovaný môže uplatniť svoje právo proti žalobcovi vzájomnou žalobou.

28. Žalovaná sa vzájomnou žalobou domáhala určenia, že bod 5 zmluvných podmienok - poplatok za správu pôžičky je neprijateľnou podmienkou, ďalej aby súd určil podmienku uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy a bod 14 zmluvy v ktorom sa strany dohodli, že všetky spory sa budú viesť na rozhodcovskom súde za neprijateľnú podmienku.

29. Pokiaľ sa žalovaná domáhala určenia neprijateľnosti bodu 5 zmluvy, v ktorom je uvedené, že dlžník je povinný zaplatiť jednorazový poplatok za správu pôžičky, a prípadnej žiadosti o predĺženie lehoty splatnosti pôžičky, tieto sú v zmluve odstupňované podľa výšky pôžičky, pričom v prípade žiadosti o predĺženie lehoty splatnosti pôžičky ide o administratívny poplatok v súvislosti s predĺžením splatnosti, čo nepochybne je plnenie v prospech spotrebiteľa, navyiac ako forma odplaty je v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. a neprevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty. V zmysle §1 ods. 1 zákona č. 87/1995 Z. z. „odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. Preto v tejto časti súd návrh žalovanej ako nedôvodný zamietol.

30. Pokiaľ sa žalovaná domáhala určenia neprijateľnosti podmienky - uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, z obsahu zmluvy sú zistil, že dohoda o zrážkach zo mzdy, bola uzavretá na samostatnom tlačive, bola teda osobitne dojednaná. Podľa § 5a Zákona č. 250/2007 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy, nepripustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy: a) dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, 12cd) ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť, alebo b) zmenkou alebo šekom. 12ce). Podľa § 9 ods.13 Zákona č.129/2010 Z.z o spotrebiteľských úveroch v aktuálnom znení získanie spotrebiteľského úveru nemožno podmieniť uzavretím vzájomnej závislej zmluvy, s výnimkou poisťovnej zmluvy alebo zmluvy o zabezpečení záväzku spotrebiteľa ručením, zrážkami zo mzdy a z iných príjmov alebo záložným právom dojednaných za podmienok ustanovených zákonom, ak je to primerané vzhľadom na spotrebiteľský úver a okolnosti jeho poskytnutia; ustanovenia tohto zákona alebo osobitného predpisu o zákaze alebo neprijateľnosti zabezpečenia záväzku spotrebiteľa týmto nie sú dotknuté. Toto ustanovenie v čase vzniku zmluvného vzťahu síce v zákone nebolo, avšak ani zákon účinný v čase uzavretia zmluvy nevylučoval dohodu o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovací prostriedok. Podľa názoru súdu, pokiaľ je v rámci žaloby podaný návrh na vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, súd musí obligatórne skúmať v zmysle § 298 ods. 1 Civilného sporového poriadku existenciu takejto neprijateľnej podmienky a v prípade, že ju zistí, je potrebné o takejto prípadnej neprijateľnosti rozhodnúť.

31. Na to aby bolo možné určitú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve kvalifikovať v zmysle ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, musia byť súčasne splnené dve kritériá: 1. zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a 2. zmluvná podmienka uvedená v bode 1. nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná. Súd sa teda pri napadnutej zmluvnej podmienke zaoberal tým, či boli uvedené kritériá splnené. Súd dohodu o zrážkach zo mzdy nepovažuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Dohoda o zrážkach zo mzdy je štandardný zabezpečovací prostriedok upravený v prvej hlave ôsmej časti Občianskeho zákonníka. V tomto prípade bola uzatvorená písomne, ako samostatný úkon, čo je v súlade s požiadavkou zákona. Táto zmluvná podmienka sama o sebe podľa názoru súdu nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Okrem toho žalovaná mala možnosť ju pri uzatváraní zmluvy odmietnuť. Z uvedených dôvodov súd zamietol žalobu v časti, v ktorej sa žalobkyňa domáhala určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

32. Žalovaná sa domáhala určenia neprijateľnosti čl. 14, v tomto článku zmluvy je uvedené: Prípadné spory alebo sporné nároky na základe Zmluvy o pôžičke alebo v súvislosti s ňou, vrátane zmluvných podmienok a vrátane otázok ukončenia zmluvy o pôžičke alebo jej neplatnosti budú riešené na rozhodcovskom súde. Rozhodcovská doložka: Všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov

o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Rozhodcovským súdom v Bratislave, s.r.o. zriadeným Sdružením rozhodcu so sídlom v Brne, Ventúrska 14, 811 01 Bratislava, IČO: 35 927 283, zapísaným v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro., vložka č.: 35387/B (ďalej len „rozhodcovský súd“), ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde, rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ žalobca podá žalobu o rozhodnutie sporu, ktorý vznikne z tejto zmluvy, na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej doložky, ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu.

33. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, v znení účinnom do 31.12.2014 (ďalej len ZoRK) rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Podľa § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia. Podľa čl. 2 písm. a) Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34) (ďalej len smernica „Rady 93/13/EHS“) na účely tejto smernice „nekalé podmienky“ znamenajú zmluvné podmienky definované v čl.3. Podľa čl. 3 ods.1-3 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz. Príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé. Podľa bodu 1 písm. q) prílohy k Smernici Rady 93/13/EHS (podmienky uvedené v článku 3 ods.3) za nekalé podmienky možno považovať podmienky, ktorých zmyslom alebo účinkom je: neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane. Podľa čl. II zák. č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá Smernica Rady č. 93/13/EHS. Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, O. G. E. S. proti R. M. Q. U. S. E. S. proti J. M. S. A. P., J. L. C. B., M. B. a E. V. F., v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky na ochranu spotrebiteľa voči neprijateľným zmluvným podmienkam. Smernicu je potrebné aplikovať tiež vtedy, keď bola zmluva spísaná vopred a povinný (ako spotrebiteľ) nemohol mať žiadny vplyv alebo dosah na obsah jednotlivých ustanovení zmluvy. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že tento právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Podľa názoru súdu, každá rozhodcovská zmluva uzatváraná v rámci spotrebiteľského vzťahu musí byť so spotrebiteľom individuálne dojednaná. Skúmaná rozhodcovská zmluva individuálne dojednaná nebola. Pojem „individuálne dojednanie“ nepochybne znamená taký priebeh kontraktačného procesu, ktorý vyžaduje dôsledné prerokovanie konkrétnej zmluvnej podmienky zmluvnými stranami. Z vykonaného dokazovania však nevyplývalo, že by sa tak nestalo, dôkazné bremeno v tomto smere má veriteľ. Zmluva je uvedená ako bod 14 zmluvy, pričom takýto postup žalovaného podľa názoru súdu svedčí skôr o tom, že sa snažil skryť rozhodcovskú zmluvu medzi ostatný obsah zmluvného vzťahu, tak aby ju žalobca

podpísal bez toho aby sa ňou podrobnejšie zaoberal, či vôbec o nej vedel. Z vykonaného dokazovania teda nevyplýva, že návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy bol žalobcovi predložený takým spôsobom, aby z neho bolo dostatočne zrejmé, že sa mu ako spotrebiteľovi poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať takýto návrh, a aby bolo z neho tiež zrejmé, že mu boli poskytnuté aj jasné a zrozumiteľné informácie, čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Pokiaľ žalovaný takto nepostupoval, rozhodcovská zmluva je ako zmluvná podmienka neprijateľná.

34. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Žalovaná bola v spore o zaplatenie sumy 280 eur neúspešná, preto súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Pokiaľ bola žalovaná úspešná v jednom určovacom výroku z troch požadovaných, aj vo vzťahu k jej protinávru súd musí konštatovať, že bola prevažne neúspešná, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku, čo sa ním sleduje a podpis), označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1,2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa ustanovení o výkone rozhodnutia Civilného sporového poriadku a Exekučného poriadku.